

La tria per Andreu Loncà

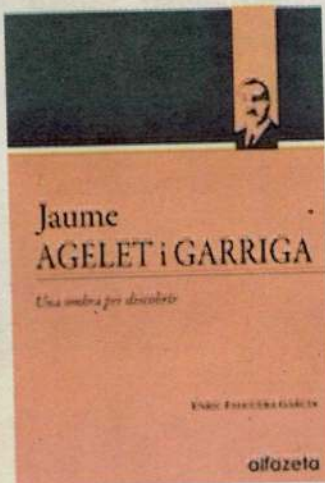
OMBRA A DESCOBRIR

No vull ser injust: és una feina ímproba escriure una biografia d'un home discretíssim, en el qual el fet més espectacular de la seua vida és la dimissió com a diplomàtic durant el temps de la república per unes causes que ell mai no explicita i que l'autor lliga amb l'assassinat d'un seu parent durant la revolució de 1936. Agelet és de la mena d'escriptors que s'oculten amb la pantalla dels seus versos. Ara, això no treu que hagi escrit algunes poesies delicioses. Enric Falguera m'ha fet descobrir una, intitulada *La tia Paula*, que és una defensa de l'idioma contingudament emocionant perquè, si en la poesia de Màrius Torres hi ha alguns elements clars de contenció, en la d'Agelet hi podem entreveure, si ho sé dir bé, tot a l'inrevés de l'expressivitat oberta d'Andrés Estellés. Políticament, Agelet és un monàrquic i liberal que escriu poesia en català. El fet és una mostra de la complexitat de la nostra tradició i de la nostra societat.

El subtítol, *Una ombra per descobrir*, indica la reserva diplomàtica en què els seus pensaments i la seua vida queden velats. A més, Falguera, que ha fet una edició excel·lent de la poesia de Jaume Agelet i Garriga publicada el 2008, s'ha pogut servir de molt pocs documents escrits per dibuixar la vida del que fou poeta conscient, exigent i postsymbolista.

Les semblances vitals d'Agelet amb Josep Carner són clares: tots dos es dedicaren a la carrera diplomàtica (Agelet hi ingressà el 1920 i no parà de rodar per aquest món global), escrigueren poesia d'una exigència assemblada —un està temptat d'escriure que eren poetes sense gaires tempestes interiors ni fuel per encendre focs siderals— i, de manera tota distinta, visqueren un exili llarg que els allunyà de gent i d'idees d'aquí —amb les excepcions que faci al cas, com ara Tomàs Garcés o Jordi Pàmias, que escrigué un article titulat "una ombra literària per descobrir", després de la mort del poeta, el 1981.

Jaume Agelet i Garriga és un dels poetes més significatius que han donat les terres de Lleida al llarg del segle XX, escriu el biògraf. Ara el seu perfil biogràfic difuminat no permet pas l'empatia que ha suscitat Màrius Torres. El biògraf ens convida a (re)llegir la seua poesia amb atenció, pel que representa, fora de sectes i escoles. Fóra un acte de justícia.

LLIBRES.

Títol: Jaume Agelet i Garriga. Una ombra per descobrir

lectura SEAT ~~27/01~~ 2/01/11 u: 658